

ПРОТОКОЛ

№ 133

гр. П., 24.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – П. в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Съдебни В.Й.К.

заседатели: Ф.А.А.

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
и прокурора Ж. Д. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Ирина Ат. Джунева Наказателно дело от общ характер № 20215200200338 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Подсъдимият Д. АЛ. К., редовно призован, се явява лично и с адв. Н.Б. и адв. И.В., редовно упълномощени.

За Министерството на финансите чрез ТД НАП-Пловдив, офис П., редовно призовани, се явява юрк.Т., надлежно упълномощен.

За Окръжна прокуратура - П. се явява прокурор П..

По хода на делото:

Прокурорът: - Да се даде ход на делото.

Юрк.Т.:- Да се даде ход на делото.

Адв.Б.: - Да се даде ход на делото.

Адв.В.: - Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ПРОДЪЛЖАВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

Съдът докладва писмо от нотариус М.Д..

Прокурорът: Нямам възражение.

Юрк.Т.: Нямам възражение.

Адв.Б.: Нямам възражение.

Адв.В.: Нямам възражение.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА така представеното уведомително писмо.

Прокурорът: Госпожо председател, моля да приемете като писмено доказателство писмо с изх.№458 от 08.03.2022г. от Административен съд-П. до ОП-П. ведно с приложени към него жалба на И.Л., Решение №1012-12-129 от 14.07.2021г. от директора на ТП на НОИ-П. и Протокол от проведено открито съдебно заседание от 23.11.2021г. по административно дело №895/2021г. по описа на Административен съд-П.. В предходното съдебно заседание на моя въпрос дали подс. К. е бил свидетел по административно дело по жалба на И.Л.. Същият отрече този факт и заяви, че е свидетелствал във връзка с работник на определена длъжност, където той също е работил. Видно от представените доказателства, ако ги приемете ще видите всъщност, че той е бил свидетел именно по дело по жалба на Л., както и за факти касаещи трудовото правоотношение на Л. с фирмата „Д.“ЕООД. Доказателствата ги представям не само за опровергаване на твърденията на подсъдимия в предходното съдебно заседание, а и цялостната му концепция, че заявеното от него във връзка с отношенията му с Л., във връзка с това, че цялата му защитна позиция, че не бил извършвал каквато и да е била дейност с каквито и да е било дружества е в крайна сметка преценка за кредитиране на неговите обяснения.

Юрк.Т.: Протоколът от съдебното заседание като доказателство няма как да бъде ценен, но с тази цел, която се представят от прокуратурата считам, че е допустимо. Така не възразявам да бъдат приети.

Адв. В.: Не виждаме какво отношение има това към изясняване на

относимите по делото факти, така че възразяваме да го приемете. Безспорно съдържанието на протокола няма как да се цени като доказателство.

Прокурорът: Тези доказателства, които представям ще служат за преценка и това дали да се кредитират с доверие показанията на св.Г.М.. Същият пред вас заяви, че спрямо него е упражнено въздействие за промяна на показанията си в съдебно заседание на 11.11.2021г. именно от лицето И.Л., което видно от представените доказателства е в близки отношения с подсъдимия т.е. тази служебна нишка, която по отношение на въздействието върху свидетели, в частност и по отношение на св.М. от И.Л. по вашето конкретно дело е от изключително значение, както за кредитиране на показанията на М., така и за преценка на променените показания на У., Г. и самия Ч..

Адв. В.: По принцип под защитният ни не отрича, че познава И.Л.и и той потвърди това нещо в качеството на обвиняем, но да се правят толкова генерални изводи, че от този протокол ще се установяват близките им отношения, аз възразявам. Това е някаква интерпретация на прокурора, която ако за това ще се ползва този протокол да се установяват близки отношения считам, че няма как от този протокол това обстоятелство да се установи.

Съдът намира, че следва да бъдат приети така представените писмени доказателства, а по отношение на тяхната относимост съдът ще вземе подробно становище в мотивите към съдебния акт, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от обвинението писмени доказателства, описани по горе.

На основание чл. 283 от НПК, съдът счита, че следва да се прочетат и приемат доказателствата, събрани в ДП, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** всички доказателства, събрани в ДП по описа на ОД МВР П. и събраните при предходното разглеждане на делото.

Страните по отделно - Нямаме искания по доказателствата. Да се приключи делото.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна. Извършени са

всички необходими следствени действия за обективно, всестранно и пълно изясняване на делото, поради което и на основание чл. 286 от НПК,

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА съдебното следствие за приключило.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Прокурор П.: Уважаема Госпожо председател, уважаеми Съдебни заседатели, аз изцяло подкрепям фактическата обстановка така както е описана в ОА на ОП-П., но считам, че в хода на съдебното следствие се доказаха всички обективни и субективни признаци на състава на престъплението по чл.255, ал.3 във вр. ал.1 т. 2 предл.1 т.6 и т.7 във вр.чл.26 ал.1 от НК. Считам за безспорно установено, че през инкриминираният период подсъдимият е укривал плащането на данъчни задължения в особено големи размери в размер на 1417620лв., като се води на счетоводство и съставя документи с невярно съдържание – отчетни регистри, дневници за покупки на „С.“ЕООД, в които е отразил 55 данъчни фактури по неполучени доставки с право на данъчен кредит и доставчици „Ст.“ЕООД гр. Б. и „М.“ЕООД гр. П. като е потвърдил неистина в писмени декларации при условията на посредствено извършителство упълномощеното невиновно лице В.Ч. управител на „С.“ЕООД и чрез упълномощеното невиновно лице - счетоводителя Адр. Д. Г.. По делото безспорно се установи, че от описаните 55бр. инкриминирани фактури от двата доставчика касаят нереални доставки и тяхното отразяване в дневниците за покупки на „С.“ЕООД съответно с отразяване в резултатите в справките декларации по ЗДДС са довели до формиране на данъчен резултат за съответния инкриминиран период по ЗДДС, който е намален чрез приспадане на данъчните фактури и по този начин е избегнато установяването и заплащането на данъчни задължения в посочения размер от 1417620лв. Ето защо аз няма да се спирам на доказателствата, касаещи реалността на доставките от предходните доставчици, а ще се спра само на тези доказателства, които сочат авторството на деянието на подс.К., както и на формата на посредствените извършителства чрез невиновните лица Ч. и А.Г., които са действали при условията на явна фактическа грешка, бидейки незапознати, че фактурите отразяват нереални доставки. На първо място ще се спра на показанията на

св.В.Ч.. Преди изложението по доказателствата моля съдът да отбележи, че обвинението се базира освен на приложените писмени доказателства, така и на показанията на 4 свидетели, които доказват авторството на деянието и вината на подс. К.. На първо място това са показанията на св. Ч., показанията на св. А.Г., показанията на св.А.У. и показанията на св. Г.М.. По отношение на тези 4 свидетели показанията на всички, освен Г.М. претърпяха промяна в хода на съдебното следствие по причини, които аз ще изложа в моята пледоария. Промяната аз смятам, че се дължи на въздействие за промяна на показанията. Ще анализирам тази промяна и ще посоча, защо аз смятам, че тази промяна не отразява действителни факти и в тази част, късаеща промяната на показанията на тези свидетели не следва да бъде кредитирана. На първо място ще се сприя на гласните доказателства на 4 свидетели. По настоящото дело са инкорпорирани по надлежния ред показанията на св.Ч. от 17.01.2017г., 27.10.2017г.и 06.06.2018г., дадени пред следовател в хода на ДП, показанията на същия свидетел от 15.05.2020г. по НОХД №780/2019г. на ОС-П., показанията по същото дело от 18.06.2020г. и 13.07.2020г. и пред настоящия състав по НОХД №338/2021г. на 11.11.2021г. Показанията на самия св.Ч. могат да бъдат условно разделени на две групи, а именно показанията в ДП на 3 пъти, както и показанията на 15.05.2020г. по НОХД№780/2019г. на ПОС. В първата група показания св.Ч. изцяло подкрепя обвинителната теза. Същият детайлно обяснява как всички фирми на негово име, които е придобивал е под влиянието на подс.Д.К.. Как последният е изготвял всички документи за дружествата. Как на Ч. му оставяли документи и печати. Че получавал по 100лв. при прехвърляне на дружество от подс.К., че не знае „С.“ЕООД с какво се занимава, дали има активи, складове, офиси, работници и др. Че не е запознат с нито една сделка на „С.“ЕООД. Че подс. К. го е черпел с алкохол и му давал заеми да изкара месеца. Изрично заявява, че Д.К. не подписвал нищо. Същевременно го водел в данъчното да подписва документи за придобитите дружества. Описва механизма на работа, както той се изразява, а именно, че подсъдимият му давал да подписва предварително подготвени фактури и други документи на придобитите дружества, след което подсъдимият ги вземал обратно, за да не стоят на съхранение при Ч.. Същевременно Ч. подписвал кочан с празни фактури, включително и на „С.“ЕООД. Категоричен е, че през 2016г. в един от разпитите през 2017г., подс. К. и баща му го посетил в дома му и му търсели сметка защо в

полицията е говорил срещу подс.Д.К.. Категоричен е и в четирите показания, включително и пред съдия на 15.05.2020г., че само един път го е ангажирало лице с малко име М., който го завел два пъти до гр.С. за подписване на документи и то с този М. го е свързал подс.К., който предварително му се обадил да го предупреди, че негов приятел иска да го види за някаква работа. Св.Ч. признава, че пийва повечко, че няма 2 лв. в джоба, няма дом, няма доходи. Че Д.К. го запознал с А.Г., която оправяла документите на някои от придобитите дружества. Че К. го пращал да предоставя фактури и други документи на Г. за придобитите от него дружества, като документите оставали в счетоводителката Г.. Понякога връщал подписаните фактури обратно на подсъдимия, а в други случаи по заръка на подс.Д.К. ги носел на счетоводителката Г.. Подписвал под влияние на подсъдимия и други документи – договори, приемно-предавателни протоколи и др. Категоричен е, че инкриминираните фактури за периода от юни 2014г. до ноември 2014г. му ги носел за подпис подс. К.. Срещали се в офиса му или навън „на тортата“. В него не оставяли фактурите. Няма и печат. Няколко пъти в месеца носел фактури на Г.. За „Е.“ЕООД му било обяснено от подс.К., че дружеството се занимавало с правенето на пелети. Г.М. бил поставено лице като него самия от Д.К.. Не познавал А.У., Ив. П.. Категоричен е, че не бил продавал стока на „С.“ЕООД на фирмата на А.У., и че Г. не му била връщала фактури. Не бил теглил пари от разплащателната сметка на негово име. Дори на въпрос на подсъдимия „Колко пъти е ходел в цеха на фирмата „Е.“ЕООД“?, отговори „само един път“. Заявил е, че се страхува от приближени на подс.К., ангажирани с данъчните измами. Тези 4 показания са дадени в един продължителен период от време от началото на 2017г. до 15.05.2020г. в продължение на три години и половина и са непротиворечиви едни на други, дори са последователни и устойчиви във времето. Това се дължи на факта, че през този период св.Ч. се намирал в затвора, търпейки наказание лишаване от свобода и възможността да бъде указано въздействие върху него е сведена до минимум. На 18.06.2020г. при предходно разглеждане на делото НОХД№780/2019г. свидетелят беше излязъл от затвора и започна да променя показанията си сведени до основните факти. Това отричане на първо място не касаше определени факти от обвинението. Отричането беше хаотично, непоследователно. Промяната на неговите показания след 15.05.2020г. са вътрешно противоречиви, както самите показания на Ч., така и показанията на

останалите свидетели Г., М., У., П. и др. На 18.06.2020г. по НОХД №780 /2019г. св. Ч. вече заявява, че други лица са го пращали за фактури за „С.“ЕООД да ги предоставя на Г., едно от които М.С.. Че му били връщани фактурите от Г. за ден, два, след което отново и ги давал, а част от фактурите загубил. В тази част показанията му противоречат на всички останали предходни показания. Свидетелят заяви, че това лице М. е ангажирал само един път във връзка с подписване на документи в С. на два пъти. Житейската логика отхвърля твърдението му, че е получавал фактурите от Г. за ден, два, след което отново ги е предоставял на счетоводителката. При внимателен прочит на тези показания от 18.06.2020г. ще видите, че на въпрос на прокурора дали е имало случай заедно с подсъдимия К. да носи фактури на „С.“ЕООД на Г. отвърща, че само той е носел фактурите, тъй като подсъдимият бил много зает и му отделял 10-15 минути за обяснения и указания т.н. Макар и да има известна промяна в показанията отново заявява, че е извършвал предоставянето на инкриминираните фактури на св.Г., когато е пращан от подс.К. по негово указание и след негови разяснения. В показанията от 13.07.2020г. по НОХД №780/2019 на ПОС заявява, че вижда У. преди 7,8,9 години. Не му било известно „С.“ЕООД да има търговски отношения с дружество на У.. Бил купил „С.“ЕООД от М.С.. С У. пили бира и яли кебапчета на пазара. Не знае какво общо има У. със „С.“ЕООД, но и той се занимавал с тези неща. В един момент У. „изтривай се с Д.К.“. От 2008г. до 13.07.2020г. на близки разстояния бил шофирал, но не бил шофирал до други градове. Макар вече да взима генералната позиция, че не подс. К., а именно това лице М.С. го бил използвал като извършител на генералното престъпление. Все още той поддържа факти, които са изключително важни за обвинението, а именно че не познава У., тъй като в следствие се развива и версията, че У. закупил стоки от „С.“ЕООД за инкриминирания период и то по множество – 70-80 сделки на голяма стойност. Изричен е за коментар и факта, че бил купил „С.“ЕООД вече от М.С., от лице, което е виждал един или два пъти, съгласно показанията му. Отричат въобще да а е имало разговор между Ч. и У., в който Ч. да е заявявал на У. да топи К.. Изключително важен е факта, че не е шофирал до други градове. В този смисъл и до гр.Б. да обоснове продажбите за „С.“ЕООД на „М.“ЕООД за инкриминирания период. Моля съдът да обърне внимание на едно изключително важно обстоятелство според мен от показанията на

13.07.2020г., а именно на въпрос кои спомени са му по-пресни дали тези, които е давал пред предходните показания, включително ДП и първоначално на 15.05.2020г. пред съд, самия Ч. заявява, че в затвора му се бил избистрил мозъка т.е. индиректно казва, че първите показания по-близки до деянието са тези, които са верни. Аз така и не можах да разбера по каква причина Ч. е казал на У. да посети Д.К. и каква ще е ползата за У. ще се спра по нататък. Пред вас вече на 11.11.2021г. бих казал, че св.Ч. „сетивно“ си спомня някои факти, че закупил „С.“ЕООД от мъж и жена през 2012г., 2013г. Лицето М.С., забележете вече става М.И.. Спомня си, че забрал подс.К. от кафе „Ескейп“ и го придружил до нотариус, което съответства и в известна степен и на изнесената версия от подсъдимия, че видите ли при закупуването на „С.“ЕООД само е придружил К. до нотариус Т.Д.. Св. Ч. заявява, че се е скарал с М. за „Е.“ЕООД съгласно показанията му. Това е причината да започне да „топи“ същият пред органите на ДП, тъй като „Е.“ЕООД е спряло да развива дейност. То било фалирано. По справките на „Е.“ЕООД обаче се вижда, че е продал. Ч. е продал дружествените си дялове в началото на 2013г. т.е. далеч преди инкриминирания период от юни до ноември 2014г. В последствие изтъква и друга причина, че се влошават отношенията му с К., че последният не предприел действия да осигурява бременната му дъщеря. Самият след изчисление, че внукът му е на 9 г., това би следвало да е 2012г., много далеч преди инкриминирания период. Макар вече да поддържа генералната си позиция, че именно лицето М.С. или И. стои в основата на данъчната измама, същият отново заявява, че откакто са му взели книжката през 2008г. карал бус 3 или 4 пъти стоки, различни от строителни материали, каквито са предоставяни от „С.“ЕООД на „М.“ЕООД с управител А.У.. От една страна Ч. заявява, че е наел подс.К. да пуска реклама в интернет, от друга страна заявява, че той не се занимавал с дейността на дружеството. Не сочи брой работници, имена на последните. Не може да посочи големината на склада. Въобще от разпита ни става ясно, че той не е бил ангажиран по никакъв начин с дейността на „Е.“ЕООД. Заявява, че привидно с. го е уреждал да купува фирми срещу заплащане. Забележете не се отрича от показанията, че с К. също ходил тука вече заявява, че 3 или 4 пъти до нотариус да купуват дружества и то в първоначалните му показания заявява, че всички фирми е придобил чрез Д.К., че е ходил до данъчното, че е вадил електронни подписи, че е подписвал фактури и то всичко под давление на

подс. К.. Заявява, че с. имал връзка със счетоводителката и по негова заръка носил празни фактури с негов подпис. Св.Г. е категорична, че такова лице не познава. В нейните показания тя поддържа, че фактурите за „С.“ЕООД са и носени само от св.Ч.. Изключително важен е факта от показанията на св.Ч. на 11.11.2021г. пред вас, когато заявява, че от 2012г. не бил виждал с.. Така на фона на заявеното от него, че изкупува дружества само от две лица предимно от с. и 3, 4 пъти от Д.К.. От заявеното от него, че от 2012г. не бил виждал това лице с., то остава единствено подс.К. като лицето, което за сетен път седи в основата на данъчната измама предмет на делото ни днес. Отново заявява, че няма спомен „С.“ЕООД да е доставял стока на „М.“ЕООД, и че У. му казал да навести Д.К., а при предходните си показания заявява, че е възникнала „общата завера на Д.К.“. Заявява, че инициативата е била от У.. По отношение на дебитната карта заявява, че подсъдимия му изпращал пари, ако закъса. Впоследствие в обясненията си подсъдимия сочи, че по тази сметка е връщал заеми предоставени от св.Ч., което няма как да стане при условието, че св.Ч. няма 2 лв. в джоба, няма доходи, няма дом, общо взето е в тежко материално състояние. Интересен е факта за фактурата, която беше приобщена в д.с.з. по настоящото дело, която е от 27.10.2014г. т.е. тя е изготвена във времеви инкриминиран период, който разглеждаме по настоящото дело. Св. Ч. първоначално заяви, че не е подписвал тази фактура и след почивката, която бе дадена впоследствие „услужливо“ заяви, че е подписал фактурата. Интересна е и очната ставка на У. със св.Ч. на 11.11.2021г. Там св.Ч. е категоричен, че е срещал отново 1, 2 пъти У.. Не бил договарял сделки между „С.“ЕООД и „М.“ЕООД. Не бил ходел 80 пъти да кара материали на „М.“ЕООД от „С.“ЕООД. Заяви, че бил приемал суми от 10000лв., които предоставял на лицата, които били с него, които били организирали доставката, но от очната ставка става ясно, че той нито може да изготви фактури, нито приемно-предавателни протоколи, въобще каквито и да е било документи, както твърди св.У.. След този анализ аз считам, че съдът следва да кредитира с доверие показанията на свидетеля В.Ч., дадени на 3 пъти пред орган на ДП, както и показанията му от 15.05.2020г. по НОХД №780/2019г. на ПОС, тъй като както казах те са непротиворечиви, последователни и устойчиви във времето. По отношение на останалите доказателства от останалите му показания след това следва да бъдат кредитирани само частта, в която той отрича да познава У.. Отрича да е доставял стоки на „М.“ЕООД и

съответно в частта, в която заявява, че вместо подс. К. лице на име М. седи в основата на престъпната дейност следва да бъде отхвърлено, именно поради тези вътрешни противоречия, на които наблегнах при анализа, както и на противоречието с останалите гласни доказателства, включително и на изследваната фактура №90/27.10.2014г. На второ място моля съда да кредитира показанията на св.А.Г., дадени в хода на ДП на 19.01.2017г., на 18.07.2018г. и на 23.07.2018г., които са дадени пред съдия. В тези показания св.Г. е категорична, че фактурите на „С.“ЕООД са и носени лично от Ч. и Д.К.. Че Д.К. я запознал с Ч. за счетоводството на „С.“ЕООД. Че всички фактури ги е върнала на Ч. и К., включително нейното впечатление, че Ч. и К. работят заедно в „С.“ЕООД. Отново за период над 3г. тези показания са последователни, не си противоречат едно на друго. За тяхната стойност моля съда да отчете, че последните са дадени пред съдия. На изрични въпроси досежну „С.“ЕООД тя заявява, че подс. К. и Ч. са и носели фактурите за „С.“ЕООД. Не може да има никакво съмнение за евентуално объркване, още повече, че самата тя заявява, че в този период е обслужвала 15 фирми, при което не е трудно да запомниш кои лица са ти носели документи за изготвяне на справки декларации, за предоставяне на съответната информация на ТД на НАП. Интересни са показанията на св.Г., дадени при предходното разглеждане на делото и пред вас на настоящото дело, същата отрече фактури да са и носени от подс. Комсийски, а само от св. Ч.. Същата обаче заяви при предходното разглеждане на делото две обстоятелства и допусна две грешки, които очевидно кредитират с доверие първоначалните и показания. На въпрос „С кой контактувала повече във връзка с дейността на „С.“ЕООД ?“ Тя заявява, че повече е контактувала с Ч.. Анализ на тези показания потвърждава тезата, изложена преди това, че и двамата са идвали при нея да носят документите за „С.“ЕООД. На въпрос: „На кой е връщала документите на „С.“ЕООД?“ Същата заяви, че документите си ги взимат /употреби множествено число/ след изготвяне на справките декларации на отчетните регистри. Втора грешка, която основно потвърждава показанията и, дадени при хода на ДП, включително и пред съдия. Същата се отрече от едни второстепенни факти, които обаче сочат, че няма как св.Ч. да е организиран данъчната измама. При предходното разглеждане на делото същата заяви, че носил шише в джоба, което свидетелства за неговата пристрастеност към алкохола, докато пред вас отрече този факт. Същата изцяло отрича

променените показания на Ч., че след отразяване на фактурите по съответния ред същия ги е взимал, след това ги е държал 1, 2 дена в него и отново ги е връщал на счетоводителката Г.. За мен не е достатъчно обяснението на св.Г., че видите ли била се объркала досежну факта кои лица са и носели фактурите за „С.“ЕООД. Нелогично звучи да се е объркала затова, защото К. и носел фактури на „К.“ЕООД, както и на „Е.“ЕООД. Ние виждаме, че „Е.“ЕООД е приключил далеч преди „С.“ЕООД. В крайна сметка въпросите към нея са точни, ясни и конкретни, които са и зададени в хода на ДП, включително и пред съдия на 23.07.2018г. Всъщност пред мен цялото поведение при показанията на св.Г. сочи, че същата е видимо притеснена пред разпита си пред съдия. Опитва се да изложи една теза защо е променила показанията си пред съдия, но тази теза не беше защитена, тъй като самата беше припряна. Очевидно се притеснява от сменената си позиция, за която отново считам, че и е оказано въздействие. Не на последно място моля да отчетете показанията на св.У.. Подобно на другите двама свидетели, той е разпитван 3 пъти на ДП, единият път пред съдия. Показанията му не са противоречиви, последователни и устойчиви във времето. Същият е категоричен, че е закупувал множество стоки от „С.“ЕООД. През цялото време е контактувал изцяло и единствено с подс.К., за които той е мислел, че е търговски представител или упълномощено лице. В последствие само един път възприел св.Ч., който за него бил алкохолик. За него е било очевидно, че не той извършва дейността с дружествата. Моля да кредитирате показанията му в тази част с пълно доверие и да ги прецените при вашето крайно решение. Впоследствие при предходното разглеждане на делото св.У. се отрече от показанията, че заяви че е контактувал с подс.К.. Заяви, че е разговарял за доставките със св.Ч. факт, който първо беше отречен от Ч. в по-голямата си част, който действително говори за 2 или 3 посещения в Б. за значително по-малки суми, включително, че според мен беше изяснено това обстоятелство от очната ставка между Ч. и У.. Безспорно се доказва, че Чучорлийски не може да изготвя счетоводни документи, както твърди У., а по отношение на обстоятелството по какви причини е променил показанията си, същият заяви, че е мисли, че всичко е на шега и в последствие след като разбрал за обвинението променил показанията си. Считам, че заявеното от него, че първоначално натопил К. пред следовател в полза на Ч. не следва да бъде кредитирано с доверие. Аз не виждам по каква причина ще топи К. при

положение, че няма връзка със „С.“ЕООД, при положение, че не е викан от органите на реда, както той самият каза и към този момент е имал влязъл в сила ревизионен факт за „М.“ЕООД при положение, че не е заявил съпричастност на К. при продажбата на стоки от „С.“ЕООД на „М.“ЕООД пред данъчните органи, именно където би следвало да заяви едно такова подобно твърдение с оглед на влезлия в сила ревизионен акт. Остава на страна и житейската логика защо да посочваш, че контактуваш с лице, което не е действителния собственик или управител на едно дружество доставчик, а сочи съвсем трето лице, макар и пред данъчния орган. Интересна е позицията му в хода на съдебното следствие твърдението му по отношение на нотариално заверената декларация. За същият бе установено, че няма правни познания. Очевидно е получил правен съвет и се опитва да обори показанията си, дадени в хода на ДП. Няколко пъти му беше задаван въпроса с кого е комуникирал, от кой е търсел съвет. Същият не даде отговор, възползвайки се от правилото, че не може да се уличи в престъпление. Между другото отказа му да отговаря на мои въпроси, свързани с други дружества, отговаряше само на въпроси свързани с покупката на стоки на „М.“ЕООД от „С.“ЕООД. Моля съда да отчете и тъй наречената селективна памет в знанията му. Същият не може да посочи нито по кое време е била осъществена тази въпросна среща между Ч. и У. на бит пазара, нито как са били облечени. Съществено е разминаването досеждну инициативата за тази „завера К.“. Всички тези доказателства сочат, че тази втора среща не се е състояла и че правилно св.Ч. е заявил, че не познава У., а в последствие тази версия е възникнала в хода на съдебното следствие при предходното и при настоящото разглеждане на делото. Моля съдът да отчете в цялост показанията на св.Г.М., макар същият да е съден за измама неговите показания са също толкова не противоречиви, както и показанията на Ч., Г. и У., дадени в хода на ДП. Същият е категоричен, че е бил използван от подс. К. и от неговия баща като подобно на Ч. е изготвил флашки за електронни подписи, давал ги е на подс.К., че последният не подписвал никакви документи, за да може да няма следа за него, но фактически е извършвал счетоводство и търговска дейност с тези дружества, за които свидетелят твърди, че не е запознат. Именно тези обстоятелства са му станали известни при престоят му в Затвора гр.П., когато св.Ч. му е заявил, че той е бил използван по абсолютно същия начин. Интересен е фактът, че при тези срещи св.Ч. му е заявил, че е бил използван

от подс.Д.К., но в нито един момент не е споменал друго лице М. И. или С.. Моля да отчетете факта, че Г.М. е придобивал дружества от лицето Н.Е., което път се оказва, че е продал дружествените дялове на „М.“ЕООД на св.Ч.. Според св.М. Е. е приятел и близък познат на К. и поради тази причина е придобил дружеството от него. Същият аналог може да бъде направен и по отношение дейността на Ч., бидейки използван от подс. К.. Специално за мен не остава никакво съмнение, че спрямо св.Г.М. е упражнявано въздействие за промяна на показанията по настоящото дело и пред вас той заяви, че такова влияние му е оказвано, както и преди съдебното заседание на 11.11.2021г., така и на самата дата 11.11.2021г. при почивката лицето И.Л., който е посетил сградата на съдебната палата и пред залата, в която заседавахме всички ние го е заплашил да си промени показанията. Отчитайки този факт, отчитайки, че пред св.Г.М. Ч. е заявил, че се страхува. Считам, за съвсем възможна вероятността спрямо Ч. да е упражнен подобен натиск за промяна на показанията, както и по отношение на останалите свидетели У. и св.А. Г.. Моля съда да не кредитира с доверие показанията на св.Ив. П., както разбрахме същият е близък, познава К.. Познат е на И.Л.. Те са в една компания. Същият заявява за тази среща в „Ескейп“, че се е осъществила преди 5, 6 г., което е 2015г., 2016г., далеч след придобиване на дружествените дялове на „С.“ЕООД през месец октомври 2013г., нито следва да бъде кредитирано с доверие становището му, че пак преди 5, 6 г. е посетил склад на „Е.“ЕООД, бившият завод „В.П.“. Като оставим на ръка, че не може да посочи нито работници, нито други лица. Не житейски оправдано звучи заявеното му, че отишъл да провери за пелети при положение, че няма изградена пелетна инсталация. Че разговарял с Ч. и същият останал с впечатлението, че Ч. разбирал от пелети, а самият Ч. заявява, че е ходел там само един път, че е бил поставено лице и че не е запознат с дейността на дружеството, така че тази среща няма как да се е осъществила, още повече, че според П. тази среща е била преди 5, 6 г. 2015г., 2016г. Моля да кредитирате показанията на св.Ч., св. А.Г., св.У., които са дадени в хода на ДП, а за св.Ч. и на 15.05.2020г., тъй като тези показания са вътрешно непротиворечиви, съвпадат едни с други и навеждат на един категоричен извод за доказване на обвинителната теза. По отношение на промяната на показанията на тези трима свидетели впоследствие се вижда, че те са вътрешно противоречиви, не кореспондират едно с друго, поради което следва да бъдат отхвърлени. Г.М.

от една страна подкрепя първоначалното заявеното от св.Ч., от св.Г. и от св.У., което отново е в подкрепа, че да бъдат кредитирани първоначалните му показания. Последното писмено доказателство изследваната фактура кредитира отново с доверие именно тези 4 групи показания на тези 4 свидетели и отхвърля изцяло твърденията на подсъдимият. Последният от своя страна заявява, че никога не се е занимавал с търговска дейност, не е изготвял фактури. Категорично отрече да е носел фактури на счетоводителката А.Г. т.е. неговата позиция за тотално отричане на всички факти, които са близки до обвинението бяха опровергани, както с изготвената графологична експертиза, от която е видно, че той е изготвил фактурата от името на Ч. и то фактура, която съвпада с инкриминирания период по нашето дело. Неговите обяснения бяха отхвърлени от самата Г., която заяви, че той самия и е носел фактури, макар, че в последствие да заяви, че за „С.“ЕООД и е носел фактури. Неговата позиция не съответства на показанията на У., на Г., на Ч. и на Г.М.. Ето защо моля да признаете подсъдимия за виновен за това да е извършил престъплението, по което е призован на съд. Действително се касае за данъчно престъпление, при което са причинени вреди в размер на 1 417 620 лв. Тази сума надхвърля многократно сумата от особено големи размери 12000лв., предвидена в ал.3 на чл.255. Очевидно щетата за фиска е голяма. Това обстоятелство следва да бъде зачетено отегчаващо обстоятелство. Очевидно се касае за продължавано престъпление. Касае няколко периода, което също следва да бъде отчетено като отегчаващо отговорността обстоятелство. Очевиден е стремежа на подсъдимия да използва трети лица и то лица, които са в нужда, какъвто е св.Ч. с алкохолна зависимост, тежко материално затруднение, семейно, ако щете. Очевидно една добре замислена схема данъчните органи на наказателно преследване да не стигнат лесно до него. Към онзи момент същия не е имал качества на управител и вероятно е разчитал на това да избегне наказателно преследване, както по липса на законодателна уредба или държейки в подчинение Ч. и М., органите на реда да не стигнат до него. Няма пречка от изнесените наказателни нарушения същият да бъде подведен под наказателна отговорност и да бъде наказан. Следва да бъде отчетено, че подсъдимият не е осъждан, до настоящия момент с добра репутация в обществото, семеен е, с три деца. Всички тези обстоятелства следва да бъдат отчетени като смекчаващи отговорността обстоятелства. Очевидно полага грижи за

семейството си, макар и част от тези грижи да касаят извършеното престъпление. Ето защо аз считам, че ако признаете подсъдимият за виновен следва да му наложите наказание при условията на чл.54, ал.1 от НК при баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Законодателят е предвидил за това престъпление наказание от 3-8 год. Виждаме, че средния размер е 5 год. Следва да бъде наложено наказание под този среден предел, като аз считам, че наказание от 4 години лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален общ режим би постигнало целите на чл.36 от НК. Моля, ако съдът признае подсъдимият за виновен да му наложи съответното наказание и да се произнесе да заплати и сторените по делото разноси. Моля да наложите и кумулативно наказание конфискация.

Юрк. Т.: Уважаема Госпожо Председател, уважаеми съдебни заседатели, моля да уважите предявеният от името на министъра на финансите граждански иск и осъдите подсъдимият да заплати нанесената на държавата щета така, както е предявена в размер на 1417620 лв., ведно със законната лихва от датата, на която са станали дължими плащанията по съответните данъчни периоди до окончателното им изплащане. В реда на съдебната практика, че по никакъв начин не трябва при евентуално уважаване на съединеният иск да бъде конкретизиран размера на лихвите и така и периода, от който се изчислява лихвата, защото това е нормативно определено. Касае се за данъчни периоди, където Закона за ДДС ясно показва кога следва да се плати съответното задължение. Що се касае до основателността на обвинението на гражданският иск на първо място съгласно Тълкувателно решение №4, където прокуратурата посочи в края на пледоарията си действително се разреши този проблем, доколкото е допустимо и възможно на пълномощниците да им бъде търсена такава отговорност. Някои върховни съдии казаха, че това е допустимо. Това беше необходимо и с оглед факта, че с годините стават по изобретателни лицата, които искат да ощетят бюджета и съответно да избегнат данъчна отговорност и съответно избягват да правят това в лично качество, а използваха опосредствано извършителство. Считам, че в настоящия случай лица, които за съжаление в предвид затрудненото си имуществено и материално състояние са склонни дали поради финансови стимули са склонни да поемат отговорността и да представляват фиктивно такива фирми. Ясно е казано и в

Тълкувателното решение е необходимо дори да има и изрично пълномощно лица, които упражняват дейността на дружеството. В случая, тъй като няма пълномощно действително най-вероятно това ще е една от защитните тези на обвиняемия и на неговите защитници да няма пълномощно, но с оглед анализа, който беше изключително подробен от страна на прокуратурата действително се доказва, че К. въпреки, че не е бил изрично упълномощаван е лицето, което е ръководело дейността на „С.“ЕООД. Считам, че най-малко последното доказателство, което беше събрано във връзка с експертизата и фактурата, която беше доказано, че е подписана от К., а е пряко доказателство за това, че той не само е бил приятел на Ч., както твърди и го е придружавал, а всъщност действително участва в организирането на дейността на „С.“ЕООД. За да бъде уважен гражданският иск Тълкувателното решение №4, което посочих се изисква, дори да има ревизионен акт, а той в случая има, той да не е заплатен. Доказателства за това също съм представил. И до момента не са погасени щетите, които са нанесени на държавата. Основание за признаване на иска има. Разбира се тук е важно дали ще сметете, че К. е виновното лице. Действително част от основните свидетели промениха показанията си в хода на съдебното производство, но аз, както и представителят на прокуратурата считам, че трябва да бъдат ценени тези, които са дадени пред ДП, включително и след разпит пред съдия. Така, че считам, обвинението за доказано. В тази връзка е доказано и основателността на гражданският иск. На този етап ще претендирам и юрист консулско обезщетение. Претендирам в максимален размер 420лв.

Адв. Б.: Основополагащ принцип на чл.303 от НПК е, че присъдата не може да почива на предположения. Тази забрана е следствие от разпределението на доказателствената тежест, а именно обвинителната теза да бъде доказана по несъмнен и безспорен начин. В конкретното производство се направи опит да се постигне обратното. Обвинителния акт страда от редица пороци и вътрешни противоречия. Започват още на стр.1 дружеството „С.“ЕООД било регистрирано с Решение от месец март 2015 г. по ф.д. № 230/2005 г. на ОС П.. Това очевидно от писмените доказателства и справка в търговския регистър е невярно. Още първия запис в обв. акт е неверен от фактическа страна.

Диспозитива на обвинението създава /презумира/ положението на лицата – К., чрез упълномощено невиновно лице /Ч./ и друго упълномощено

невиновно лице /Г./ е извършил престъпление. Следователно, се приема, че ги е оправомощил за нещо, въпреки че данни за подобни действия по делото няма. Чрез тях потвърдил неистина в СД по ЗДДС, съставил е документи с невярно съдържание – дневници покупки. Нищо подобно, доказателствата по делото не установяват съпричастност на К. към съдържанието, изготвянето и подаването на тези публични данъчни регистри.

След това, на стр.4 от Обв. Акт пише - подсъдимия се снабдил с пет фактури от м.06 – никакви доказателства за подобно действие няма. Този постулат обаче се повтаря за следващите периоди – м.07, на стр.5 – К. се снабдил по идентичен начин с шест фактури; стр.6. Нещо повече, на стр.8 и 10 за м.09 и 10 пак неясно как, но по идентичен начин се снабдил с фактури от друг доставчик – „Ст.“ЕООД .

Следващото невярно и неподкрепено с конкретни доказателства твърдение е, че К. бил организирал покупката на дружествените дялове и осъществявал впоследствие фактически дейността и функциите на ДЗЛ „С.“.

Показания на нотариуса Д. удостоверили сделката за покупка на дяловете в „С.“ЕООД - не познава подсъдимия, не знае как изглежда и нищо не и говори. Същите са показанията и на нотариус К. по сделката за „М.“ЕООД.

Свидетеля П. /съдружник в С./ - „Мисля, че той /Ч./ се свърза с мен по телефона...Ч. определи деня и часа, в които да се срещнем при нотариус Д.. Единствените които бяхме при нотариуса бяхме аз, М.Н. и Ч.. Всички документи на „С.“ЕООД към онзи момент сме ги предали пред нотариуса на новия собственик.“ Това става на 28.10.2013 г., а свидетелят е питан какво знае за фактури от последващ период 06-08.2014 г.? На свидетеля не е известно Ч. да е упълномощавал друго лице да представлява фирмата и подписва документи. По-важно – свидетелят отговаря, че не познава лице Димитър Ал. К..

Свидетеля Н. /другия съдружник/ - „аз съм виждала и контактувала единствено с В. Ч.. Други хора при нотариус Д. не видях. Не познава лицето Д.К., който според прокуратурата е организатора на тази сделка. „не мога да си спомня да съм контактувала с друг освен с В.Ч. преди и по време на прехвърляне на друж. дялове.

От друга страна, каква е причинно-следствената връзка между покупката на дружествени дялове на 28.10.2013 г. и приети фактури в периоди м.06-10.2014 г. Как едното правно и фактическо действие обуславя другото? Недопустимо е да приемем, че /евентуална и то недоказана съпричастност/ към покупката на дружествени дялове е равнозначна на последващо данъчно престъпление – невярно деклариране в СД и дневници-покупки.

Отделно, самото дружество е със задължения към НАП в особено големи размери още към 28.10.2013 г. /приложена справка към гражд. иск на НАП – стр.1-5 само главници 50 065.38 лв/. Как това кореспондира със заявления пряк умишъл и цел да се осуети плащаното на ДДС у трето лице - К.. Очевидно е, че още в първия месец – 06.2014 г. сумата на ДДС за възстановяване по приложената СД – 26 117 лв подлежи на прихващане по чл.92 от ЗДДС със съществуващите предходни задължения в по-високи

размери /свид. П. ги определя на 30 000 лв, по, а по справка от НАП са много повече /така и съдържанието на работната карта от НАП в т.4, л.232-234/! Очевидно е, че няма как да се реализира облага.

Забележете пълното игнориране от обвинението на събраните от самото него доказателства – находящите се в т.4 СД по ЗДДС и РД от 04.05.2015 г. на „С.“ЕООД за процесните периоди. От съдържанието им е безспорно следното – деклариран от дружеството ДДС за възстановяване 67 727 лв /стр.17 от доклада/. За тази сума няма подавано искане за възстановяване в НАП и не е получена ефективно /СИЕ – л.287, т.2/. Обвинението пренебрегва законоустановения механизъм за възстановяване на данък – чл.92 ЗДДС, респ. чл. 68 и сл. от ППЗДДС, който очевидно не е реализиран. Напротив, установено е при ревизията през 2015 г. ДДС за внасяне 1 417 620 лв, което е равно на начисления като дължим от самото дружество ДДС – стр. 4 от РД. Не се твърди и обосновава някакво отношение на К. към този начислен от „С.“данък по издадените от същото фактури, които дори не са описани в обв. акт.

Свидетеля М. описва редица обстоятелства, вкл. че Д.К. ми прехвърли много фирми за по 100 лв. Спомня си ясно за К., собственост на баща му. Първо, в ОСЗ посочи и други дружества – част от които не съществуват в търговския регистър – Хриса 2013 и Коли трейд 15. Други – Скандик 6 и Про 6 груп е придобил на 19.07 и 18.08.2017 г., при условие, че сочи влизане в затвора през м.07.2017 г.!? Второ, Котулов е била собственост на А., а не на Д.К.. Трето, това дружество свидетелят го е придобил на 21.02.2015 г. с приложения нотариално заверен договор от Ал. К.. Няма как да са му известни покупки и фактури от 2014 г.! Четвърто, единствените пълномощни, които е подписвал били на Димитър или Ал. К.. Такива пълномощни по делото НЯМА, въпреки че свидетелят сочи, че били нотариално заверени. Пето, как описаните от този свидетел неотнормирани обстоятелства от 2015 г. установяват обвинителната теза за инкриминирана 2014 г.? По същество описва съдействие при прехвърляне на дружества, без да конкретизира такива, с изключение на К., която е собственост на Ал. К.. Това прехвърляне СЛЕДВА процесните периоди. Субективното отношение на дееца към деянието и свързаните с него последици задължително предхожда, а не следва неговото изпълнение - Решение № 35 от 19.IV.1995 г. по н. д. № 39/ 1994 г., ВС. Шесто, твърдяните престъпни състави обхващат сделки между „С.“ЕООД, „М.“ЕООД и „Ст.“ЕООД, по които този свидетел няма никакво отношение. В крайна сметка, нито свидетелят, нито подсъдимия са привлечени към отговорност за извършени данъчни престъпления с тези „много фирми“ и тези твърдения нямат отношение към процесния състав. Впрочем М. е лежал в затвора не за данъчни престъпления, а за измами, притежава 85 дружества /приложена справка от търговския регистър/, повечето от които е придобил след инкриминираните периоди – основно през 2015-2017 г. Логичният въпрос е, след като прокуратурата се позовава на показанията му, защо не установяват връзка с конкретните дружества и как това лице притежава 85 дружества, но не е наясно какво извършва той, нито е осъден за данъчно престъпление във връзка с тях. Отделно, от писмото на нотариус Даскалов /при който свидетелят твърди, че е заверявал пълномощни на подсъдимия/ е видно, че такива НЯМА. Също в обратния смисъл са и

показанията на свид. адв. Палев за правни действия относно К., касаещи само ФК Хебър и без отношение към М.. Това дискредитира достоверността на показанията на последния. Обвинението обаче се базира на разпит и на майката на това лице.

Дори да приемем тезата за участие на К. в покупката на дружествени дялове от К. или друго дружество, това само по себе си не обосновава твърдения престъпен състав – избягване установяване на задължения по ЗДДС. Действащия ТЗ по никакъв начин не забранява прехвърлянето на дружествени дялове между ФЛ, което е израз на свободата на волята и равнопоставения граждански оборот. Обратната логика предполага да приравним за целите на обвинението участие в продажбата на дружествени дялове по чл.129 от ТЗ с участие в данъчно престъпление – невярно деклариране по ЗДДС. Подобна фактическа, още по-малко правна фикция не съществува.

Впрочем, прокуратурата борови избирателно с фактите – относно К. ЕООД е приложен РА от 17.09.2015 г. /т.12, л.144/ с установени данъчни задължения, приложена е и жалба, подписан от Г. М. /т.12, л.141/, като управител на това дружество и по която е постановено Решение на ОДОП № 1851/07.12.2015 г. за отмяната на същия този акт /т.14, л.165-169/. Това отново оборва твърденията на свидетеля за несъпричастност към дейността и задълженията на дружествата.

В тази връзка следва да ценим и показанията на Ч. – Отговорите му са едносрични и уклончиви, за разлика от подробните обяснения пред следовател, на принципа копи-пейст, за които заяви, че дори не е прочел преди да подпише. Забележете идентичността на протоколите за разпит от 17.01 и 27.10.2017 г. Дори правописните и стилистични грешки се повтарят, а между тях са изминали повече от 10 месеца. По-важно е друго. Получихте лични възприятия от показанията на този свидетел в съдебното следствие – очевидна е невъзможността на лицето за този подробен и последователен разказ, какъвто е отразен в протоколите от досъдебната фаза.

Достатъчни ли са противоречивите и неясни в голямата си част показания на този свидетел /и то заинтересовано лице – тъй като е бил собственик на две дружества по ДДС верига – „С.“ЕООД и „М.“ЕООД/ да предопределят извод за К. че е организиран покупката на дяловете в „С.“ЕООД и е работил с тази фирма? Показанията на ВЧ са противоречиви и следва да подлежат на внимателна преценка от съда. Впрочем, основната им част при съдебното следствие оборва, а не подкрепя обвинителната теза, включително относно липсата на отношения с К. относно С., плащанията от трето лице – с., отношенията със счетоводителката Г. и др.

свидетеля У. – Управител е на дружество М., което е купувач на стоки по други сделки, по които „С.“ЕООД е продавач. Предмет на обвинението са сделките, по които „С.“ЕООД е купувач. Каква е тежестта на показанията му следва да се прецени – първо, с оглед заинтересованост – представляването от него дружество е с вменени данъчни задължения в особено големи размери по доставките от „С.“ЕООД. Веднъж е отказан ДК – РА 15.12.2015 – 625 501 лв; РД 23.09.2015 – 529 176 лв, втори път му е вменена солидарна отговорност по чл.177 ЗДДС. На стр.19 от РД от 23.09.2015 г. /т.17/, издаден на „М.“ЕООД е

отбелязано, че двамата се явяват собственици на дружества, които имат задължения в особено големи размери. Фактурите са използвани от ревизираното лице за неправомерно ползване на ДК. Идентичен е запис в РА от 15.12.2015 г. на това дружество – стр.8:

„М.“ЕООД е знаело или е невъзможно да не знае, че като получател на доставки от „С.“ЕООД участва в привидна доставка и е поел риска от това. Фактурите са използвани от ревизираното лице за неправомерно ползване на ДК. Същият запис е на стр.36 от РД от 12.10.2015 г. и на още редица места.

Очевидно в случая по веригата доставки евентуална данъчна облага е за последващ получател – ЕТ „Л.и“ /т. 18/. На какво основание обаче прокуратурата спира изследването ѝ при „С.“ЕООД не е ясно, както и какво е отношението към същата на подзащитния ни. Не са съобразени чл.9 НК за личния характер на извършеното и принципа на чл.13 от НПК за разкриване на обективната истина.

Второ, в съд.з-ние У. ясно заяви, че не е имал никакви търговски отношения, нито допирни точки, нито знае К. да е изпълнявал търговска дейност в С.. Това е в ярък контраст с предходните му показания. Например в разпита пред съдия измисля следното – Аз казвам на Д. К. какво ми трябва и той ми докарва в базата. К. никога не е притежавал шофьорска книжка и управлявал МПС.

С писмена молба, входирана в прокуратурата на 01.11.20219 г. /т.е. ПРЕДИ Обв.акт/ същия се е отрекъл от показанията си – 292, т.2 НК. Как се процедира обаче - От една страна НЕ прилагат тази молба към материалите по досъдебното производство. От друга, именно във връзка с тази укрита от органите на дос. п-во молба се провежда, забележете разговор между следовател В. и У., какво е наложило подаването ѝ. За тези обстоятелства беше разпитан следовател З.. Вместо, протоколиране на разпит съобразно изискванията на НПК и прилагане на молбата сред материалите по делото, се погазват процесуалните правила, което е довело до очевидна липса на обективност при разследването! С показанията на З. обвинението се стреми да оспори отричането от показанията на У.. Отговорите на същия, вкл. при очната ставка със З. са категорични.

Молим за внимателна преценка на основните свидетелски показания. Очевидни са значителните противоречия в показанията на Ч., Г. и У. спрямо изразените в досъдебната фаза повторения и диктовки. Непосредственото им възприемане при съдебното следствие е от изключителна важност при оценката им.

Налице са две групи показания – счетоводители, бивши собственици на дружествата, адвокати и нотариуси установяват липсата на отношение на К. към фирмите, дори не го познават. Обвинението удобно игнорира тази група показания. Втората група са показанията на Ч., М. и У.. Първите двама с присъди, последния без конкретно отношение към инкриминарания период и доставки. Нещо повече, отказал се е от показанията си /Решение № 246 от 16.IV.1973 г. по н. д. № 193/73 г. ВС, I н. о./. Водещият въпрос на който

дължим отговор е - достатъчни ли са избирателно да обосноват тези противоречиви и неотносими показания осъдителна присъда.

Невярно е и следващото твърдение - че подзащитния ни е осъществявал фактически дейността и функциите на „С.“ЕООД, като собственик. По естеството си те трябва да се отнасят до тези функции, предписани на ДЗЛ във връзка с декларирането и воденето на счетоводство, които предшестват или съпътстват основното задължение за плащане на дължимия данък. Законът позволява на търговеца да използва и други лица, които да осъществяват действията, регулирани от данъчното законодателство (пълномощник, търговски представител, счетоводител или друго лице). Такова физическо лице също е възможно да бъде субект на престъплението, когато осъществява фактическото изпълнение на задълженията на търговеца, възложени му от съответния данъчен закон. Разрешаването на този въпрос обаче зависи от съвкупността на фактическите обстоятелства по делото /ТР № 4/12.03.2016 г. на ВКС/.

4.1 Първо, целта да избегне установяване и плащане на данъчни задължения – като пряк умисъл при К. подлежи на доказване, а именно такава няма. Второ, това намерение К. щял да реализира чрез преобразуване на финансов резултат на дружеството за съответния данъчен период. С подобни понятия ЗДДС не си служи. Преобразуване на финансов резултат е понятие на ЗКПО и касае счетоводен финансов резултат, който се преобразува със съответните данъчни постоянни или временни разлики в данъчен финансов резултат. Трето, как е осъществена целта на К. да избегне плащане на данъци в това дружество. Напротив, СИЕ /том 2/ сочи – сумите, декларирани от търговеца като подлежащ на възстановяване ДДС, не са ефективно внесени или прихванати с други дължими публични задължения. Същото се отнася и за сумите, декларирани от търговеца като подлежащи на внасяне. Следователно, категорично е установено липсата на паричен поток от и към дружеството от страна на НАП. Неясно как тези имажинерни суми ще достигнат до имуществената сфера на К. - *Cui bono*?

Обвинението от една страна сочи, че описаните сделки са фиктивни, от друга приема за дължим ДДС, начислен именно във връзка с тези нереални сделки.

Ако в данъчната сфера /чл.85 от ЗДДС/ и неправомерно начисления ДДС е дължим, то в наказателния процес подобна законова фикция е неприложима. Така и Решение № 566/21.01.2013 г. на ВКС по н. д. № 1936/2012 г., II н. о.: “Или казано другояче, да не се прави разлика между данъчно нарушение и данъчно престъпление.”

Вещото лице сочи /стр.3 от СИЕ/ данъчните органи не са извършили корекции на декларираните и дължими ДДС поради липса на основания за това. Този извод е очевиден и от съдържанието на приложените РД и РА на „С.“ЕООД/т.4/. Начислен ДДС декларирано и установено, разлика 0.

Четвърто, К. никога не е работил като икономист или счетоводител /без подобни познания – свид. Г./. Целия му трудов път е като журналист /обяснения на лицето/. Въпреки това се прави съждения, че К. е „организирал

съставянето и отчитането на счетоводните документи на дружеството“. Именно доказателства в тази насока няма. Дори Ч. заявява в съд. з-ие: Не знам кочанът на коя фирма е, на коя фирма са били фактурите не знам. Нямам конкретен спомен да съм подписвал фактури, на които пише че са на „С.“ЕООД.

Какво означава израза на стр.3 от ОА, че Ч. не познавал клиентите и доставчиците на дружеството. При условие че в инкриминирания период доставчиците са само двама – М., която е собственост на Ч. – не познава себе си ли и Ст. - упр. С.С.. Това само по себе си не означава, че ги познава К.. Напротив, С.С. - собственик на „Ст.“ЕООД заявява, че не познава подсъдимия!

Невярно е твърдението, че К. е носил на счетовод. Г. фактури на „С.“ЕООД. Този довод на прокуратурата беше оборен, както от показанията на самата свидетелка, така и от отговорите по очната ставка.

Свидетелката посочи, че за „С.“ЕООД Ч. идва сам. В първото си обяснение от 21.10.2016 г. /т.1, л.20/ свидетелката заявява, че за това дружество документите е получавала от управителя! Д.К. е носил документи за други дружества. Това дава логично обяснение защо свидетелката е свързала двамата в показанията си за „С.“ЕООД– В един предходен на инкриминирания, но близък във времето период 2012 г. е водела отчетност на дружество Е., в което собственик е бил Ч., а подзащитния ми служител. От там е познанството ѝ със свидетеля Ч. и то предхождащо С., от там е объркването за носените първични документи и от двамата. Впрочем това е видно от справката за съдимост на Ч. – присъда за период 03.2012 – 03.2013 г. посредствен извършител А. Г.. Напротив, за „С.“ЕООД е получавала ежесечно възнаграждение от 50 лв от Ч., което се потвърди и от последния при допълнителния разпит. Показанията, че подзащитния ни е запознал Ч. с Г. във връзка със „С.“ЕООДне издържат и от съдържанието на присъдата /ползваща се с обвързваща сила/ на Ч. – ясно е отбелязано, че касае периоди 2012 г., посредствен извършител е Г. /следователно познанството им предхожда 2013 г. и дружеството С./

В противовес с изложеното на стр.3 от ОА „св. Г. е докладвала на обвиняемия получилия се резултат и след изрично съгласуване с последния е подавал до органите на НАП СД по ЗДДС“, свидетелката заяви, че не е давала дневниците на К., не го е информирала за съдържанието на СД, не е съгласувала по някакъв начин информацията, даван в НАП относно „С.“ЕООД.

Това оборва по категоричен начин твърдението, че К. е бил фактически собственик на дружеството – лице по смисъла на т.3 от ТР № 4/12.03.2016 г. на ОСНК на ВКС.

От друга страна за всеки отделен данъчен период се описват определени фактури с номера, дати и стойности, с които подсъдимият се е снабдил. Първите 20 са за м.06-08.2014 г., всички издадени от „М.“ЕООД, дружество собственост на Ч.. Свидетелят Е. /бивш собственик на това дружество/ сочи, че не е видял Ч. да комуникира с други хора, дойде с готова документация, беше съвсем наясно какво подписва. Напротив, лицето К. не познава и не знае с какво се занимава /прокуратурата неясно как приема, че

били в близки отношения/ От своя страна Ч. сочи, че по отношение на М. нищо не може да каже. Възможно е когато е ходил в С., тогава да са му прехвърлили тази фирма с участието на М.. Няма нито едно доказателство, което да установява отношение на К. към „М.“ЕООД, респ. бланки на фактури на това дружество, попълване и издаването им към „С.“ЕООД.

Отразените във фактурите доставки не били реализирани, но същите били подписани от Ч.. И следва извод –

„В този смисъл въпросните фактури, които описвали несъществуващи стопански операции, били документи с невярно съдържание.“ След като прокуратурата твърди този факт, как го доказва – по делото няма приложена нито една от описаните общо 55 бр. фактури. Какво означава това /според обвинението/– свидетелят Ч. не помни да е подписвал фактури на „С.“ЕООД, самите фактури не са представени по делото, но това са неистински документи, чието съставяне неясно как е организирано от К..

Следващият *non sens* е на стр.4 от ОА Ч. по указание на обвиняемия положил подписи в графити „Съставител“ и „Получател“ на предоставените му бланки на цитираните фактури; Това са две несъвместими качества – съставител на първичния документ е издателя му /в случая съответния доставчик или негов представител/. Подписа на получател не е необходим и законоустановен реквизит на фактурата през процесните периоди.

Логично продължение на тази необоснована теза е възприетото от обвинението за м.09 и 10.2014 г. – фактури с доставчик „Ст.“ЕООД. Свидетелят С. описва закупуване на дружеството при нотариус в гр. С.З. от С.. Лицето Д.К. не познава. Така и свидетелката Б. /бивш собственик на „Ст.“ЕООД в разпита си сочи, че не познава К. и не знае с какво се занимава. Впрочем, видно от РД 16.03.2015 г. и РА 18.05.2015 г., издадени на Стомана СБ /т.1, л.106 и 132 след м.02.2014 г. СД на това дружество са нулеви – няма деклариращи никакви продажби и покупки, още по-малко към „С.“ЕООД.

Никакво отношение към това дружество или негови първични документи на подзащитния ни не беше установено. Същевременно, се описват суми ДК – 355 790 лв за м.09 по 15 фактури и 266 100 лв за м.10 – 20 фактури. До какви неочаквани изводи обаче водят тези показания –

Ч. бил положил подписи на получател в предварително попълнени бланки на фактури от „Ст.“ЕООД, предоставени му от обвиняемия – стр.9 и 11 от ОА. Първо, от 2004 г. е отменено изискването за реквизит „подпис на получател“ във фактурата чл.7 ЗСч. Второ, НИЩО по делото не установява, че К. е изготвил, попълнил или използвал бланки с данъчни фактури, издадени от това дружество. Няма никакви доказателства, че К. е попълнил 35 бр. фактури с издател „Ст.“ЕООД, че е имал достъп до такива, че е бил в Б., а още по-малко че ги е предоставил на Ч. за подпис, а на Г. за завеждане в дневниците за покупки за м.09 и 10. В случая субекти /доставчици/ са „М.“ЕООД и „Ст.“ЕООД. Че К. е осъществявал някакви функции или е имал достъп спрямо тези дружества не се обосновава. Въпреки това обвинението вмениява в тежест, респ. отговорност на под защитния ни, изпълнението на чужди законови задължения на трети лица. В основата на конструкцията на обвинението е, че ДК, цитирам: „се е снабдил“ с общо 55 фактури /описани по номера и дати/ от тези две дружества. Как фактически е извършил това

доказателства няма – нито фактури, нито показания, че такива са му дадени, как ги е получил не е ясно. Обвинението обаче приема за постулат, че ДК притежава фактури, с които се е снабдил незнайно как и от кого. Дори да приемем, че за М. такива са му дадени от Ч., относно Ст. няма никакви доказателствени източници.

Опита на прокуратурата е да свърже редица косвени, а и напълно неотносими към предмета на обвинението обстоятелства в деликтен състав. Това е в разрез с изискването на чл. 105, ал. 2 от НПК, защото води до включване в доказателствената съвкупност на данни, изводими от недопустимо по НПК средство, каквото е предположението. Вижте какво съдържа делото –

T.1 Писмени доказателства за КЕП и упълномощаване на Г. от Ч., които подкрепят, а не оборват защитната теза.

T.2 - Акт за deregистрация на „М.“ЕООД от 27.05.2014 г., считано от 25.07.2014 г. /вършен по реда на чл.32 ДОПК/. Следователно, след тази дата същото няма право да издава данъчни фактури, респ. да начислява ДДС в м.08, а такива са описани и за този период в ОА!

T.3 разпити свидетели Г. и У., които не са категорични по отношение съпричастност на ДК с С., а в съд. фаза втория се отрече от тях.

T.4 СД, дневници по ЗДДС и РД на „С.“ЕООД– все документи, към които К. няма отношение /видно от доказателствата по делото/, но според прокурора той ги е съставил!?

T.5 КЕП на М. и искане за това от Ч.

T.6 Движения по банкови сметки – също без отношение на К.;

T.7- т.10 Подобни документи, включително СД по ЗДДС, дневници, РД и РА справки задължения, касаещи дружествата М. и Ст., включително нотариално заверено пълномощно на смет. Г..

T.12-T.15 – документи, касаещи „К.“ ЕООД, собственост на А.К., впоследствие /21.02.2015/ на свидетеля М.. Какво релевантно значение имат същите към процесните фактически състави? Предмет на обвинението са сделки – покупки, по които „С.“ЕООД е получател, а не последващи продажби на друго дружество или дружества, едното от които е собственост на неговия баща. Това само по себе не означава съпричастност на Д. К. към дейността на С..

T.16-т.20 документи, касаещи „М.“ ЕООД – обяснения, РД, РА, протоколи относно дружество-последващ получател, собственост на А.У., което не е страна по инкриминираните сделки и фактури

T.21 са приложени справки от търговския регистър за Й. С.а и М. Р., които очевиден имат връзка с предмета на делото.

Ново представената фактура № 90/27.10.2014 г. – установи се, че е подписана от К.. От този факт може ли да се направи извод по конкретните деяния. Първо, фактурата касае други дружества и сделка; Второ, следва във времето инкриминираните фактури /първата е от 02.06, а последната от

20.10.2014 г./ - НК не познава последваща вина; Трето принципно е недопусимо да се правят изводи въз основа на т.нар. "начин на действие" - *modus operandi* /Решение № 134 от 1.04.2018 г. на САС по в. н. о. х. д. № 1181/2017 г. и др./ Това не представлява доказателство по смисъла на НПК. Четвърто, дори да отхвърлим всичко изложено – какво се установява – че подсъдимия е подписал от името на Ч. фактура. Обвинението твърди съвсем друго по настоящото дело – че Ч. е подписвал предоставените му от К. документи, а не обратното.

Отделно е налице последователна касационна практика по данъчни дела

-

Решение № 1472 от 29.01.2020 г. на ВАС по а. д. № 9946/2019 г., I о.:

„Сключването им от търговци по смисъла на чл. 1 от ТЗ ги дефинира като търговски и обуславя приложимостта на разпоредбата на чл. 301 ТЗ, която сочи, че действията, извършени от лице без представителна власт от името на търговец, се считат за потвърдени, ако търговецът не се противопостави веднага след узнаването. Поради това без значение за дължимата преценка е кое точно лице е подписало частния документ от името на търговеца, след като последният не само, че не се е противопоставил, но и е включил издадените въз основа на тези документи фактури в ДП и СД по ЗДДС.“

така Решение № 2114/17.02.2021 г. на ВАС по а. д. № 10931/2020 г., I о.

На последно място, прокуратурата наведе множество неотносими доводи и изследва редица ирелевантни за твърдения фактически състав обстоятелства. К. е сочения субект на престъпление, а не Л., Х., Р., С.а и др., към които няма никакво отношение. Считам, че липсва изискуемия доказателствен интензитет, с който да се установи съпричастност на К. към извършено престъпно посегателство против данъчната система, изразяващо се в:

Избягване на данъчни задължения, чрез съставяне на документи с невярно съдържание - Дневници покупки и СД по ЗДДС, чието съдържание е предопределено единствено от обвиняемия. Обратно в Решение № 216/07.08.2019 г. на ВКС по н.д. № 1080/2018 г. –

„Необходимо е да е налице знание за нереалност на доставките по посочените фактури, а отгук и съзнателна и целенасочена употреба на същите. Изводите за такова знание следва да почиват на обективна и проверена информация със способите по НПК.“

Моля да отхвърлите и гражданския иск, като необоснован и недоказан. Лично отношение към описаните деликтни състави на подсъдимия не е установено, нито пряка причинно-следствена връзка между негови действия и нанесени щети на бюджета /константна практика по чл.45 ЗЗД/. От РД и РА за процесния период се установява –

На „М.“ е отказан ДК по РА от 15.12.2015 /т.18/ в размер на 625 501 лв; по РД от 23.09.2015 /т.17/ за сумата от 529 176 лв му е вменена солидарна отговорност по чл.177 ЗДДС за задължения на С..

На „С.“ЕООД/РД от 04.05.2015 г. – т.4/ ДДС за внасяне 1 417 620 лв. Този данък е следствие от неправомерно приспаднатия неследващ се ДК в размер на 1 485 347 лв /стр.3 от граждански иск на НАП и стр.14 от ОА/. Видно обаче от приетата СИЕ такъв НЕ е приспаднал, т.е. налице са имагинерни цифри, а не отрицат. резултат. Съгласно ТР № 4/12.03.2016 на ВКС – „Чрез използвания по чл. 255, ал. 1 и чл. 255а, ал. 1 от НК израз „избегне установяване или плащане на данъчни задължения” се посочват престъпните последици. И когато поведението на дееца води до неустановяване на данъчните задължения, и когато - макар те да са установени, поведението му води до препятстване на плащането им.“ В случая е налице втората хипотеза – ДДС е установен с РА. Тогава липсва отговор кое в поведението на К. е препятствало плащането на тези задължения.

Адв. В.: Ув.г-жо председател, ув.съд.заседатели аз ще Ви моля също да постановите оправдателна присъда, поради не доказаност на обвинението. В пледоарията ми е изключително улеснена след казаното от адв. Б., който беше обстоятелствен и аналитичен. Ще се спра само на отделни фрагменти от доказателственият материал и евентуално въпроси, които имат отношение при кредитиране на доказателствата. На първо място показанията на св. У. дадени на ДП. Беше представена молба от същия депозирана до ОП – П. преди приключване на разследването, с която той се отрича от показанията дадени в хода на разследването. Моето становище, че отричане от показания на основание чл.292 ал.1 от.2 от НПК лишава същите показания от правна стойност и ги прави негодно доказателствено средство. Не може да се прави аналогия между процедурата по чл. 281 когато се сметат показания поради констатиране на противоречия и тази която е отделна. Заради това през цялото време възразявах, че в случая чл. 281 по-скоро за приобщаване на гласни доказателства от съвкупния доказателствен материал е неприложимо.

На практика с това си изявление У. лишава от процесуална стойност показанията, които е дал като свидетел и заявява желанието си да даде други, които според него са с действително съдържание. Не е ясно за тях такъв разпит на У. макар да има възможност да се проведен не е проведен. ОА е депозиран на 10.12.И не случайно законодателят е предвидил в този случай отпадането на наказателната отговорност за лъжесвидетелстване, докато в процедурата по чл. 290 такова облекчение за лицето не съществува и се носи наказателна отговорност. Така, че поради тази причина аз считам, че на коментар подлежат само показанията на У. дадени в хода на съдебното следствие и те са в смисъл, че той с под защитният няма никакви отношения. На второ място пак един чисто процесуален проблем. Той касае тезата на прокурора за престъпната дейтелност на нашия подзащитен свързана с фиктивните сделки между „Ст.“ и „С.“ЕООД Твърди се в АО, че са налице 55 бр. инкриминирани фактури 20, от които са сключени между търговски субекти, които се намират под управление на Ч., което обяснява движението на тези фактури и други 35 търговския оборот изисква да бъдат издадени на „Ст.“ и въпросът, който поставяме как според прокурора тези фактури са попаднали у подсъдимия, за да бъдат впоследствие предадени както се твърди в обвинението на свидетелката св. А.. Самият прокурор сочи в ОА и то е така, че същият има се предвид С.С., който е собственик и представител на това ЕООД и е познавал обвиняемия К. и св. Ч.. След като не познава с обв.К. извода, който се налага е, че няма как физически да му е предал фактурите цялата документация. Според С. цялата документация на фирмата е останала в предишния собственик. Св.Б. и тя също твърди, че не познава К.. И тук се поставя въпроса как се озоваха тези фактури при нея. У мен възниква един друг аргумент, който възниква сега, но не и това нарушение на правото на защита на К.. Как да се защити в случая срещу коя теза на прокурора. Ако прокурора беше казал, че тези фактури се представени на К. или взети чрез друго лице, то той бил ориентирал в обстановката и и изложил своята позиция по този въпрос. Но по отношение на тези 35 бр. фактури К. е поставен в пред невъзможност да изрази позицията си защото и на него не му е ясно от къде ги е взел, за да ги предаде на А.Г.. И тогава логиката показва, че те са попаднали във веригата по друг начин. И това препраща към показанията на св. Ч., което споменава едно лице, за което само загатва ДП, но тук малко по-обстойно разказва и това е лицето М. или М.И.. И аз излагам

своята теза, че тези фактури не са циркулирали в документооборота със съдействието на подс. К., а например със съдействието на това лице макар, че звучи голословно, но аз като защита имам право да изграждам версиите, докато прокурора има забрана от самият закон. И за това трябва особено внимателно да се анализират показанията на свид. Чуморлийки, тъй като наистина както отбелязва прокурора при тях се открива една стихийност, една непоследователност, за която той не можа да даде обяснение имам предвид Ч.. Системната злоупотреба с алкохол до голяма степен води до загуба на някои спомени във връзка с тази му дейността така широкоспектърна относно брой търговски дружества. Единствена последователност той проявява в разпита си на ДП. Твърди се, че са проведени 3 разпита. За мен това е един разпит и две негови копия Възниква логичния въпрос с каква цел са правени втория и третия разпит след като в тях се съдържат факти и обстоятелства, които са изяснени в първия и защо по този начин почти с копиране на текстовете се оформят тези разпити. Аз оставам с впечатление, че за тези разпити Ч. е викан, за да изяснява факти и обстоятелства, а за да бъде проверено от следователя дали Ч. не е променил показанията си от предходния си разпит. И тази промяна тя не в резултат на въздействие от страна под защитният ми, а по-скоро Ч. очевидно има причината ако се притеснява някой, то това е най-вероятно този с., тъй като се вижда как в съдебното следствие той така по-обстойно говори за него. В разпита си той каза нещо много важно, че един единствен път е ходил в банка, за да се вземат пари. Тези пари са получени от две непознати за него лица, а не от К., който той е видял за първи път тогава. Дали е точно така, дали за първи път ги е видял, дали в от тези лица един от тях не е М. може само да гадая, но е факт, че са различни от под защитният ми. И когато коментираме дали е извършено от дадено лице престъпление или не, изначално важен е мотивът на това лице да извърши престъпление, но в настоящия случай какъв мотив се изясни за под защитният ми. Прокурорът наистина така с една главозамайваща цифра се опитва да ви убеди, че той едва ли не се е обогатил с милион и половина. Няма нищо такова. Под защитният ми не е получил нито лев от тези сделки. Правната логика налага друг извод, а именно дори и сделките да са фиктивни, да не са реални „С.“ЕООД се е задължило към бюджета с данък такъв размер - ДДС. т.е. появило се е задължение на дружеството, но това не значи, че под защитният ми е получил милион и

половина. Той не е получил нито един лев и реално не е имал възможност да ги получи. Защото колегата Б. обясни, че ако евентуално някаква злоупотреба може да стане, по следващи сделки. Св. А.Г. посочи, че К. не притежава необходимите знания, за да осъществи престъпна схема, така като му е вменена в ОА. Той нито има необходимите знания, нито образование, за да осъществи такава престъпна комбинация. Сигурно за никого от Вас не е тайна, че да се извърши данъчно престъпление и то да бъде доведено до своя край е необходимо да има стройна организация евентуално с участие на държавни служители, което в случая с К. се вижда, че няма как да се получи. Един спортен журналист зает с работата и семейството си не е в състояние да осъществи данъчна измама по начина описан в ОА. Аз не казвам, че Ч. е автора на престъплението, моята теза е, че не е и Ч.. На въпроса кой, следва да отговори прокурора. Така, че съдът е изправен пред хипотезата да анализира само варианта дали подсъдимият е осъществил престъпление. Ако приемете, че тезата на прокурора е обоснована и доказана, аз ще Ви моля при определяне на наказанието да приложите разпоредбата на чл.55, ал.1 т.1 от НК като приемете, че има многобройни смекчаващи вината обстоятелства, от които дефинирам следните: дългия период, който е изминал от осъществяване на престъплението, чистото съдебно минало, добрите характеристични данни, трудово ангажиран, семеен с три малолетни деца, доброто име с което се ползва в обществото и обстоятелството, че като говорим за ощетен фиск в рамките на тези сделки, които са посочени в ОА, то е станало по-скоро символично ощетяване, няма разплащане от фиск към някои от участниците в тези сделки, за да твърдят, че реално парите са получени от някои от тях. А и К. предвид обстоятелството, че няма никакво правно отношение към фирмите, които са били собственост на Ч. реално няма и как да получи тези средства, ако постъпят в тези фирми. Няма причина на него да му бъде предоставено имущество в патримониума на тези дружества. Липсата на пълномощни е също и по отношение и на дружествата собственост на св. М.. Той твърдеше обратното, че К. има пълномощни от редица от дружествата и злоупотребявайки с помощта на тези пълномощни се е облагодетелствал. По-важното за мен от показанията на М. е обстоятелството, че той не отрича, че с фирмите, за които твърди образно казано фирмите това са търговските дялове, за които твърди, че му е посредничил К. той не е имал никакви проблеми. Нито е бил предмет на

данъчни ревизии, т.е. ако е бил предмет на данъчни ревизии не е санкциониран, нито е бил под вниманието на прокуратурата за извършване на данъчни престъпления, което очевидно е в синхрон в тезата, че не е инкриминирано като деяние поведението изразяващо се в посредничество при закупуване на търговски дялове. Да сигурно под защитният ми е посредничил на някои от тези лица да закупуват пак образно казано фирми, за да осигури допълнителен доход за семейството си, но това не го прави престъпник.

Реплика юрк. Т.:- Само по отношение ясно е, че има много спорни моменти по тълкуването на свидетелските показания и по тяхната интерпретация безспорно една престъпна дейност с намесата на съмнителни лица и участието на хора зад гърба им по някакъв скрит начин и липса от реална възможност да имаме признание от някого от участниците в процеса. Очевидно има някакви данни за натиска към свидетелите. Това не може да го отречем, променят си показанията. Да, защитата твърди, че са от страна на прокуратурата натиска, прокуратурата обратно. Може би истината е някъде по средата. Но по отношение на състава на престъплението. Пак казвам изключвам в случая няма да коментирам до колко са относими тези показания. Само за щетата за бюджета тя е факт, и е доказана не само за това, че има ревизионен акт с който са определени тези задължения, и не са внесени, а и от тълкуването на чл. 255 и данъчното законодателство. Какво имам на предвид чл. 255 т.2,6, и 7 от НК /цитира/. От данъчно правно гледна точка имаме и приспадане на следващ данъчен кредит, и потвърждаване на неистина в подадените декларации, защото имаме съставяне и включване на документи с невярно съдържание, каквито са въпросните фактури в справките декларации и отчетните регистри. Аз и друг път съм имал възможност по други дела да коментирам самата правна природа на ДДС, косвен, кумулативен, многофазен данък, чиято данъчна тежест се пренася от едно данъчно задължено лице към друго докато не стигне до нас крайните потребители, ние поемаме тежестта на ДДС. Когато имаме фиктивни сделки тогава какво се случва в данъчния оборот по предвиден начин се вкарват едни фактури в съответните дневници на покупки и се създава една привидна верига. Винаги е така при данъчните измами отдавна вече нямаме такива прости случаи да се появи един издател съответно получателят следващата фирма да е дружеството, което ползва кредита и да се опитат да източат ДДС. Винаги се съставя верига от няколко фирми, за да се затрудни данъчния

контрол. Минават през една верига, втора, трета. Но в случая за това престъпление имаме данни, всъщност това не се оспорва и от защитата. Тяхната теза беше, че техният подзащитен няма никакво отношение към тези сделки. Не се спори и в същност това е безспорно и от ревизионния акт, че няма реални сделки. Тези сделки безспорно са нереални. При това положение включването в справка декларации и дневник покупки на тези фактури нарушава принципа на ДДС, нарушава чл. 6 от ЗДДС, който изисква да има реална доставка, съответно чл. 68 и сл. от ЗДДС. Те коментират как се упражнява правото на данъчен кредит, но идеята е това става с въпросния дневник покупки и справка декларация в клетка 50 ДДС за внасяне, в клетка 60 ДДС за възстановяване. Тук колегата Б. правилно каза, че всъщност разглеждайки периодите, в които са инкриминирани не съответства това, което е декларирано от дружеството „С.“ на ОА, но то няма как да съответства, защото то би съответствало, ако само бяха сключени в дневника за покупки някакви фактури и в дневника за продажби нямаше нищо. Тогава щеше да съответства. В случая чл. 92 от ЗДДС и сл. регламентират процедура при подаване на тази справка декларация в зависимост какъв е данъчно финансовия резултат дали за внасяне или за възстановяване, но размера на сметата е размера на фактурите, по които не следва да е ползван данъчен кредит. Тук правилно колегата каза, че дружеството се е задължило, включило в дневника за продажби, но това не означава, че е преклудирала сметата за бюджета. Тук имаме един чл. 85 от ЗДДС, който е инкорпориран от Директива № 112/2006г. на Съвета на ЕС, който казва, че независимо от това дали реално или не доставката стига данъка да е посочен във фактурирано известие дружеството го дължи. Ако го нямаше този член имаше възможност при създаване на една фиктивна верига за префактуриране в следствие да се сторнират тези фактури и реално дружеството, което участва в тях да не се задължава към Бюджета. Аз се позовавам на няколко решения дела S-642/2011г. и S-643/2011г. там например съдът категорично е заявил в диспозитива си /цитира/. Нашето законодателство трябва да е синхронизирано с европейското цитирам решение на ВК № 76/10.03.2015г. НОХД 1950 от 2014г. и решение № 112 20.05.2016 г. НОХД № 199/2016г. Там също отново в края на съдебните актове е коментирано, това, че е допустимо да се събира ДДС и от издателя независимо от това, че фактурата документираща неистинска доставка. Коментирана е също така и една много

популярна практика по отношение наличието или липса на доставка, тъй като има няколко решения, които в един момент бяха довели до заблуждение, че едва ли не стига да има фактура трябва да се признае данъчния кредит. Тук спор не е имал или няма доставка. Тук главният спор е доколко К. има отношение за тези доставки. Последно колегата Б. завърши правилен анализ с разпоредбата на чл.301 от ТЗ тя беше във връзка с доказателство, че К. е подписал някаква фактура. Тук спора не е до колко има правно значение подписа на тази фактура от гледна точка на ТЗ, това е пряко доказателство, че К. има отношение по това да се подписват, съответно да се съставят документи, и е пряко оборване на тезата, че едва ли не той е бил само понякога един приносител и не знае за какво става въпрос.

Дуплика Прокурора - Посоченият в справките декларации по ЗДДС размер на начислен данък ДДС от продажбите на едно регистрирано по ЗДДС лице този размер безусловно изискуем на основание чл.203 по Директива № 112/ 2006 г .на съвета от 28.11г. относно общата система на ДДС и идентичната по съдържание норма от националния закон чл.85 от ЗДДС. Както спомена и колегата Т., а и практиката на Европейския съд, която е възприета и от националните съдилища, между които е и решение на съда на 31.01. по дело S-643 от 2001г. и решение № 112/31.05.2006г. на ВКС по НОХД № 199/2016г. тук се дублирам с колегата Т. но общия извод е такъв. Щом едно лице регистрираното по ДДС декларира начислен ДДС от продажби, то тези фактури са намерили отражение в справките декларации по ЗДДС и в дневниците за продажби то, той е длъжим и от там идва щетата за фиска. Всъщност колегата Б. спомена сумата шестдесет и няколко хиляди лева, която произхожда от сумите, които са декларирали за възстановяване на ЗДДС. Тези суми не са включени в обвинението, те биха могли да бъдат обект на престъпление по чл.256 от НК, когато се изисква възстановяване на тези суми от органа по приходите. Наблюдавайки както е изготвен диспозитива там, където са периодите, където е декларирано възстановяване на ДДС, то укрития данък е по-малък, именно защото тези суми, които са декларирани за възстановяване на са включени в обвинението. По отношение на доказателствената сила на нотариалната заверка на У. тя по никакъв начин не обезсилва дадените до този момент доказателства. Тези доказателства подлежат на преценка от съдебния състав. На няколко пъти се постави

въпроса за снабдяването с инкриминираните фактури. За обвинението е важно, че факта на снабдяване, т.е. те са съществували от момента, в който са тръгнали по веригата К., Ч. и св. Г.. Проследявайки тази верига именно доказва категорично този факт на снабдяването. Как се е снабдил е не относимо към предмета на доказване, хубаво би било да се установи, но тогава бихме навлезли във фазата на предположението, а ОА не следва да почива на предположение. По отношение на възражението, че К. няма нищо общо. Известно е, че към момента, в който са подадени едни фиктивни декларации, едни фиктивни фактури на счетоводител, който да изготви съответните отчетни регистри, да изготви справките декларации. То тяхното съдържание неминуемо ще се отрази, както на резултатите в отчетните регистри, така и на самата справка декларации. Насочвайки всички тези инкриминирани фактури по пътя им и представяйки ги на свид. Г. ясна е била целта, че с тях ще се въздейства върху резултата за съответния данъчен период по ЗДДС за дружеството. Никои не твърди, че ще има пряка облага за К., тази облага е за дружеството „С.“, тъй като то дружество, за което е спестен плащането на данъчното задължение както са посочени в ОА. Направи се опит да се дискредитират показания на св. Ч. в частта, в която аз помолих да бъдат кредитирани доверие, но в една такава престъпна схема, каквато е заложена в ОА, именно един истински извършител в лицето на подс.К. и двама посредствени извършители действащи при условията на явна фактическа грешка е съвсем нормално едно лице, което е поставило услугите си като бушон, което не знае действително съдържанието на фактурите, което просто подписва предоставените му документи в един момент да бъде осъдено за данъчни престъпления, ако разбира се не се задълбочи разследването. Така, че това, че свид. Ч. е осъждан, по никакъв начин не може да повлияе на това да бъдат кредитирани с доверие неговите показания. В крайна сметка именно лицата, които са въввлечени в тази престъпна схема, казвам въввлечени защото са посредствени извършители в лицето на Ч. и Г. именно те са лицата, които могат да разяснят цялата престъпна схема. Именно за това показанията на Г. и Ч. са изключително важни и следва да бъдат кредитирани с доверие. Причината, за да не разполагаме с фактури по делото, защото очевидно е съставен един протокол с невярно съдържание, за това, че цялата счетоводна документация е предадена на Ч.. Целта е тези фактури да липсват, да ги няма, защото се затормозява органите на приходите

така и органите за наказателно преследване. Масово схемите действително за данъчни престъпления целят укриване именно на тези документи, за да не може те да бъдат изследвани и в крайна сметка това цялото нещо затруднява наказателно преследване. Липсата на фактурите обаче не води до извод, че видите ли няма престъпление, напротив, те са намерили отражение в отчетните регистри, в справките декларации, проследен е пътя по веригата К., Ч., Г., т.е. те обективно са съществували тяхното съдържание е възпроизведено в първичните счетоводни документи. Важен е факта, че те са съществували, снабдил се е свидетеля с тях и съответно ги е насочил към свидетелката Г.. По отношение на датата в първото изречение 2015 г. ясно е, че е по фирмено дело 2005 г. тази грешка не касае факти от обвинението многократно е коментирана вече в две разпоредителни заседание, съдът е взел отношение по тях. Ето защо моето крайно становище е, че по един категоричен и несъмнен начин е доказано обвинението и следва да бъде санкциониран К. за това си деяние.

Дуплика адв.В.: - Относно наказанието, искайки приложението на чл.55 аз ще моля да го приложите, както в първата ал.1 под минимума така и ал.3 да не налагате по-лекото наказание конфискация и да приложите чл.66, то да бъде отложено за изпитателен срок.

Дуплика адв.Б.: Първо по отношение на изложеното от юрк. Т. на цитираната съдебна практика на съда на ЕС пред уважаеия съд цитирането беше извършено избирателно и няма как да се съглася. Колегата така не извади от контекста съдържанието на т.1 S-643/2011 г., но пропуска съдържанието на т.2. Пропуска съдържанието на редица последователни решения, а именно S-80/2018 S-285, S-324, S-18/2013 По същество всички изброени от мен решения поддържат една и съща линия, че правото на данъчен кредит като законово основание подлежи на възстановяване освен ако се установи възстановяване на обективни данни, че задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, която обосновава правото на приспадане на данъчен кредит е данъчна измама. И като тънка червена линия през абсолютно всички цитирани от мен решения на ЕС се съдържа изрази обективни данни и няма как да пропусна в настоящия процес че именно такива обективни данни за знание от страна на К. не са налице. По отношение казаното в репликата на прокуратурата аз благодаря на обвинението, че е възприело моята теза и в репликата си ако следваме логиката на изказването

на уважаеия прокурор за нас за защита се поставя резонния въпрос ние К. за какво го съдим. За неследващ се данъчен кредитq както е по ОА или за дължим данъчен ДДС по справка декларацияq което представлява щетата по бюджета съгласно казаното в репликата на прокурора. Второто обстоятелство сега за пръв път се посочи, че протоколаq който е по делото том 1 лист 21, който беше предявяван на свидетелите, които го потвърдиха за предаване на документите от Г. на Ч. бил неистински документ с невярно съдържание. Г. явно заяви пред Вас, че тя е автор на протокола, тя го е изписала. Как кореспондира това с тезата свидетелката Г. посредствен извършител ли е на К. или е негов съучастник. По отношение на техническата грешка, за съжаление тя не включва само годината, тя включва и съдътq където е администрирано дружеството, а на няколко места в ОА включва и чл.9 от ЗДДС. Вие с колегата Т. цитирате чл. 6 от ЗДДС за наличие на облагаеми доставки, но абсолютно никакво основание няма, при условие, че сам прокурора записва в ОА, че всички фактури са с предмет „Стоки“ да цитира и да се обосновава с разпоредбата на чл. 9 от ЗДДСq която касае извършването на облагаеми услуги и няма как да е относима към процесните.

Право на лична защита на подс. Александров К. – Разбира се, че 2 години и половина как ми е в повдиганото това обвинение и аз съм шокиран от него. Точно 25г. имам професионален опит. Започнал съм 1997г. Занимавам със журналистика и до ден днешен се занимавам само с това. От най -долното стъпало редактор коментатор, пиар пресаташе, никога през това време не съм работил нещо друго, камо ли да се занимавам с фирмена дейност формално или не формално, пряко или косвено. През целия си съзнателен живот съм се ръководил от всички, особено като глава на семейство съм осъзнавал свойството и значението на своите постъпки. Придържам се към казаното от адв. Б. и адв.В.. Мисля, че всеки в своята част изтъкна аргументирано фактическата обстановка. Именно това беше моето желание от самото начало на делото до момента. Тук в съдебна зала в една обективна обстановка да се изяснят всичките факти. Моля да ме оправдаете. Мога да погледна всеки един в очите и да кажа, че нямам нищо общо с това нещо. Вярвам в справедливостта на съда.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подс. Д. АЛ. К. – Това, което моля е да бъде оправдан напълно.

Съдът счете делото за изяснено и се оттегли на съвещание за произнасяне на присъдата, която обяви на страните, като им разясни правото на жалба и протест.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което по делото приключи в 15:42 часа.

Председател: _____

Секретар: _____